Додаток 1
до рішення сільської ради
№ 28-2 /VII від 27.06.2017

ПОЛОЖЕННЯ
про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1. Загальні положення.

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки встановлюється на підставі ст. 266 Податкового кодексу України.

2. Платники податку.

Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та нежитлової нерухомості.

Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

3. Об'єкт оподаткування.

Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової (промислові, офісні та торгівельні будівлі, гаражі, склади, допоміжні (нежитлові) приміщення (сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погреби, навіси, котельні, бойлерні тощо)) нерухомості, в тому числі його частка.

Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органі місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи сільського бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

ґ) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, які належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаних такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які використовуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, які провадять свою діяльність в малих архітектурних формах на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

3. База оподаткування.

Базою оподаткування є житлова площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється державним контролюючим органом, на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з житлової площі об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

У разі наявності у платника податку кількох об'єктів оподаткування база оподаткування обчислюється окремо за кожним з таких об'єктів.

4. Пільги із сплати податку.

База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

а) для квартири – на 60 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 120 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток(у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік), і застосовується до об'єкта житлової нерухомості, у якій фізична особа – платник податку зареєстрована в установленому законом порядку, або за вибором такого платника до будь-якого іншого об'єкта житлової нерухомості, який перебуває в його власності.

Пільги з податку, що сплачується з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості для фізичних осіб не надаються на:

- об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі;
- об'єкт/об'єкти оподаткування,що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

5. Ставка податку.

Ставки податку встановлюються в таких розмірах:

- для об'єктів **житлової** нерухомості в розмірі – 1% від розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв.м. бази оподаткування,
- для об'єктів **нежитлової** нерухомості в розмірі – 0,05% від розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв.м. бази оподаткування,

Ставки податку для об'єктів нерухомості, що перебувають у власності **юридичних** осіб встановити в таких розмірах:

- для об'єктів **житлової** нерухомості в розмірі – 1% від розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв.м. бази оподаткування,
- для об'єктів **нежитлової** нерухомості в розмірі – 0,25% від розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв.м. бази оподаткування,
- для об'єктів **нежитлової** нерухомості, що невикористовуються в господарській діяльності,- 0 % від розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв.м. бази оподаткування.

7. Податковий період.

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

8. Порядок обчислення суми податку.

8.1. Обчислення суми податку з об'єктів житлової нерухомості, які знаходяться у власності фізичних осіб, проводиться ДПІ за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості.

8.2. Податкове повідомлення-рішення про суму податку, що підлягає сплаті, та платіжні реквізити надсилаються ДПІ платникам за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості до 1 липня звітного року за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. ДПІ надсилає податкове повідомлення-рішення зазначеному власнику після отримання інформації про виникнення права власності на такий об'єкт.

8.3. Платники податку на підставі документів, що підтверджують їх право власності на об'єкт оподаткування та місце проживання (реєстрації), мають право звернутися до ДПІ для звірки даних щодо площі житлової та нежитлової нерухомості, пільги зі сплати податку, ставки податку та нарахованої суми податку.

ДПІ проводить перерахунок суми податку і надсилає податкове повідомлення-рішення зазначеному власнику відповідно до цього пункту.

8.4. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 1 лютого цього ж року подають ДПІ за місцезнаходженням об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та нежитлової нерухомості декларація подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт.

8.5. У разі набуття права власності на об'єкт житлової та нежитлової нерухомості протягом року податок нараховується з дня виникнення права власності на такий об'єкт.

9. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком.

У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника — починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

ДПІ надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10. Порядок сплати податку.

Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідо з положеннями Бюджетного кодексу України.

11. Строки сплати податку.

Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Секретар сільської ради М.В. Волохатюк